

Tidligere amerikanske forsvarsminister William Perry opfordrer til fornyet diplomati med Nordkorea

15. januar 2016 – Tidligere forsvarsminister i Clintonregeringen William Perry skrev den 10. januar en artikel i *Politico*, hvor han opfordrede til et nyt diplomatisk initiativ rettet mod Nordkorea. Initiativet er baseret på et forslag fremlagt af dr. Sig Hecker, tidligere direktør for Los Alamos National Labs, og en jævnlig gæst i Nordkorea. Tidligere har Perry opfordret til forebyggende militærangreb imod Nordkorea, for at forhindre landet i at anskaffe atomvåben. Han indrømmer, at det nu er for sent til umiddelbart at få Nordkorea til at afstå sine atomvåben, men at et nyt, multilateralt, diplomatisk initiativ, baseret på en revideret amerikansk strategi og målsætning, kunne afværge et truende atomvåbenkapløb i Nordasien, samt den forøgede mulighed for, at terrorister anskaffer sig en atombombe.

Hecker har foreslået, hvad Perry kalder de tre nej'er: Nordkorea indvilliger i nej til nye våben, nej til bedre våben og nej til overførsel af atomvåben-teknologi. Til gengæld får Nordkorea en række økonomiske og andre fordele. Perry advarede om, at, "hvis USA ikke opstiller rimelige mål, risikerer vi en katastrofal situation", der omfatter både Japans og Sydkoreas beslutning om at udvikle deres egen atomvåbenkapacitet", hvilket begge lande hurtigt er i stand til at gøre.

Perry langede også ud efter både Bush- og Obamaregeringen for ikke at vedtage en realistisk politik i forhold til Nordkorea. Fra sine nyligt udgivne memoirer (*My Journey at the Nuclear*

Brink; Min rejse på randen af atomkrig), berettede han, at der under Clintonregeringen var en reel lejlighed til at nå frem til en omfattende aftale med Nordkorea, hvor landet ville have opgivet at stræbe efter at få atomvåben.

Han bemærkede, "Vi behøvede ikke at være i denne farlige position ", idet han forklarede, "i år 2000 var Nordkorea bundet af Rammeaftalen, som havde frosset produktionen af plutonium i Yongbyon (landets primære atomfacilitet) siden dennes begyndelse i 1994, og USA var dybt inde i en forhandling af en langt mere omfattende aftale med Nordkorea. Som chef for præsident Bill Clintons udvalg til bedømmelse af politikken for Nordkorea besøgte jeg i 1999 Pyongyang for at foreslå en sådan aftale, og i oktober 2000 sendte Kim Jong-Il sin senior militærmand for at udtrykke interesse i aftalen på højt niveau og foreslå, at statsoverhovederne mødtes for at underskrive den. Jeg mente dengang (som nu), at der var meget fine udsigter til, at vi kunne nå frem til en aftale, der verificerbart kunne stoppe deres atomvåbenprogram."

Da Bush og Cheney tiltrådte deres embede, lukkede de ned for alt diplomati med Nordkorea, og det var, med Perrys ord, "den mest forfejlede praktisering af diplomati i vort lands historie".

Perry afsluttede med at understrege, at Hecker-forslaget er et godt udgangspunkt for at genoptage forhandlingerne med Nordkorea, men det må tillige involvere andre lande, inklusiv Kina, Rusland, Sydkorea og Japan. "Til dem, som tror, at en anden eller skarpere strategi kunne være mere succesfuld, siger jeg simpelthen dette: Bare se på vores 15 år lange historie med fiaskoer."

USA: 170 økonomer og finansielle eksperter støtter senator Bernie Sanders politik for genindførelse af Glass-Steagall

15. januar 2016 – 170 prominente økonomer og finansielle eksperter fra mere end 100 universiteter og andre institutioner har udsendt et brev med overskriften, "Økonomer og finansielle eksperter er tilhængere af senator Sanders Wall Street-reformer," hvor de ikke alene ihærdigt opfordrer til genindførelse af Glass-Steagall og andre Wall Street-reformer, men også udtrykkeligt kritiserer Hillary Clintons standpunkt vedrørende bankerne.

Underskriverne, inklusive tidligere arbejdsminister Robert Reich, professor ved Texas Universitet James Galbraith, Dean Baker fra Center for Economic and Policy Research i Washington D.C., tidligere kongresmedlem Brad Miller (D-NC), og William Black, Missouri-Kansas City Universitet, siger i brevet:

"Efter vores mening er senator Bernie Sanders plan for omfattende finansielle reformer afgørende for at undgå en ny, finansiell krise pga. for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne. Senatoren har ret i, at de største banker må deles op, og at der må vedtages en ny Glass/Steagall-lov for det 21. århundrede, der adskiller investeringsvirksomhed og kommerciel bankvirksomhed."

"Wall Streets største banker er nu langt større, end de var før krisen, og de har stadig ethvert incitament til at løbe overdrevne risici. Ingen betydningsfuld Wall Street-chef er blevet tiltalt for den bedrageriske adfærd, der ledte op til

krakket i 2008, og de bøder, der er blevet pålagt bankerne, har kun udgjort en brøkdel af bankernes potentielle gevinster..”

“Udenrigsminister Hilary Clintons mere tilbageholdne forslag går ikke langt nok... de efterlader de gigantiske finansielle konglomerater, der praktiserer det meste af skyggebankvirksomheden, intakte... Wall Streets størrelse og politiske magt taget i betragtning, vil hendes forslag kun indbyde til mere udvanding og fup.”

”Den eneste måde at dæmme op for Wall Streets excesser er ved hjælp af reformer, der er så tilstrækkeligt skrappe og offentlige, at de ikke kan udvandes. Det er derfor, vi støtter senator Sanders plan om at bryde de største banker op og genoplive en moderne version af Glass-Steagall.”

RADIO SCHILLER den 18. januar 2016: Nedsmeltningen af det transatlantiske finanssystem: Opbyg den fysiske økonomi

Med formand Tom Gillesberg:

Kinas politik for Ét bælte, én vej er nøglen til fred og fremgang i Eurasien og Mellemosten

Kina er mere end rede til at investere i den form for afgørende infrastruktur, der ville opbygge det eurasiske område som en zone med fred, stabilitet og fremgang. Men Europa må rette op på sig selv, hvilket betyder at dumpe briterne, og at dumpe de britiske agenter som Schäuble, og som driver Europa hen imod en intern konflikt og imod kaos. Hvis Europa falder ned i kaos og kollaps, i særdeleshed i sammenhæng med det europæiske banksystems fallit, og Mellemosten forvandles til en zone med permanent krig i den islamiske verden, mellem sunni og shia, mellem arabere og persere, så vil man få et masseslagteri i hele Eurasien; koncentreret i den transatlantiske del og med en forlængelse ind i Mellemosten, og udsigten til eurasiske fremgang vil blive dræbt.

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche: Det britiske Imperium,

med Wall Street og City of London, må sænkes

Leder fra LaRouchePAC, 18. januar 2016 – Det britiske Imperiums økonomiske system er mere end dødt, og det eneste, der er værd at diskutere, er at annullere det hele, fjerne det totalt og skabe nye muligheder, udtalte Lyndon LaRouche i går, den 17. januar.

Det giver ingen mening at forsøge at afgøre mængden af kadaveret, eller mængden af spekulative værdipapirer, der allerede er ved at gå op i røg. Man kan ikke måle det, for det er allerede mere end dødt. Der er ingen, der ved – bortset fra, at kollapset er i gang, at det skrider frem i accelererende tempo, og at der ikke findes nogen løsning inden for systemet selv. Når man befinder sig på randen af samfundsmæssigt kaos og samfundsmæssig disintegration, så er det eneste, der er værd at tage i betragtning, ikke de dumme, bedrageriske, løgnagtige kommentarer og handlinger, der kommer fra bankierer og Obamaregeringen; det eneste, man behøver at vide, bemærkede LaRouche, er, at man virkelig ikke ønsker at gifte sig med et kadaver!

Det transatlantiske system er uendeligt, håbløst bankerot, og hele molevitten må ganske enkelt annulleres omgående. Det eneste spørgsmål er, vil det blive begravet og et nyt system skabt, præcis, som Franklin D. Roosevelt gjorde det?

Vi må skabe sunde, fornuftige muligheder ved at eliminere alt, som Wall Street repræsenterer. Der er ingen som helst garanti for nogen som helst værdi i hele deres system, så hvorfor forsøge at måle det? Vi må simpelt hen annullere det og komme tilbage til atter at hævde et nyt system, som FDR gjorde.

Vores fjende, som vi klart må holde os for øje, er Det britiske Imperium, der blandt andre forbrydelser er skyldig i

at placere sit værktøj, Barack Obama, i USA's præsidentskab. Som LaRouche udtalte under diskussioner med medarbejdere i går:

»Der er kun ét spørgsmål: Det britiske Imperium, punktum. Det er det eneste emne. Hvad gør vi med Det britiske Imperium?«

Alt andet er blot snak og afledning, sagde LaRouche. Det britiske Imperium dominerer planeten, inklusive Wall Street, og inklusive den fascistiske, 'grønne' politik, der nu er blevet taget op og promoveret af Pave Frans. »Hvad er den 'grønne' politik? Det er helt og fuldt Det britiske Imperium. Det er ikke andet end det britiske system. Så lad være med at lede efter forklaringer, som sådan. Vi må sænke Det britiske Imperium!«

Klassikeren Tremonti: Flyt den Europæiske Centralbanks kontor til Nürnberg

16. januar 2016 – Den 23. maj 2014, få dage før de europæiske valg, og kort tid efter, at det Europæiske Parlament havde vedtaget bail-in-reglerne, debatterede tidligere italienske finansminister Giulio Tremonti Lissabontraktatens 'Godfather',

Giuliano Amato, om europæisk politik ved et arrangement, organiseret af Enciclopedia Treccani. Tremonti havde allerede afsløret bail-in i forskellige udtalelser og i sin nye bog, som *EIR* havde dækket. Men denne særlige begivenhed gik ubemærket hen, og en saftig udtalelse, som det er værd at genkalde sig i dag, blev oversat.

Mod debattens afslutning blev både Tremonti og Amato bedt om at komme med en afsluttende udtalelse, og Tremonti sagde, at han gerne ville gentage sin idé med, at finanskrisen var ligesom et videospil: det første monster dukker frem; man slår det ihjel, men så dukker det næste monster op, osv. Det første monster var subprime-krisen; det andet monster var statsgældskrisen; og det tredje monster, der nu dukker op, er bail-in-lovgivningen, sagde Tremonti.

»At stjæle borgernes bankindeståender er tragisk, men det er dette perspektiv, vi har kurs mod. Nået til det punkt bliver det meget vanskeligt. Det vil måske blive nødvendigt at flytte Den europæiske Centralbanks juridiske base til Nürnberg, for at det skal være i nærheden af stedet, hvor der fældes dom. Hvordan lyder det som en overskrift?«

Publikum, endskønt pro-euro og således fjendtlighedsindt over for Tremonti, kunne ikke afholde sig fra at klappe, og mødelederne og Amato selv turde ikke gøre indvendinger.

**DET SKER I VERDEN Nr. 4, årg.
1**

– Infrastruktur, videnskab og teknologi.

Korte artikler fra hele verden. Med bl.a. følg. artikler:

Krafft Ehrickes Rumstation fra 1958, »til gavn for videnskab og menneskehed« –

Tysklands Wendelstein 7-X Stellerator tager næste skridt hen imod fusion –

Forskere fra NASA og Peru vil dyrke kartofler i en kulstofrig, Marslignende atmosfære –

O.a.

Titelfoto: Flere end 4.500 sorter af kartofler opbevares i genbanken i det Internationale Kartoffelcenter i Lima, Peru.

Download (PDF, Unknown)

Præsident Xi Jinping taler ved den officielle åbning af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank

16. januar 2016 – Det var med en hel del stolthed, at Kinas præsident Xi Jinping talte ved den officielle åbning af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB. I oktober måned 2013, en måned efter præsident Xi i Jakarta lancerede et

banebrydende forslag om et Økonomisk Silkevejsbælte, foreslog han AIIB. Alt imens det ikke stod klart på det tidspunkt, hvor meget støtte, AIIB ville indhente, så var verdens behov for infrastruktur så stort, at ikke engang Obamaregeringens forsøg på at afskrække selv europæiske lande fra at tilslutte sig, kunne svække den underdønning af støtte fra selv uden for Asien, og AIIB omfatter nu 57 nationer fra Asien og hele verden som stiftende medlemmer. »Stiftelsen og åbningen af AIIB betyder også en hel del for reformeringen af det globale, økonomiske styringssystem«, sagde Xi til de delegerede. »Det er i overensstemmelse med den voksende tendens i det globale, økonomiske landskab og vil være med til at gøre det globale, økonomiske styringssystem mere retfærdigt, ligeværdigt og effektivt.«

»Stiftelsen og åbningen af AIIB vil i realiteten forstærke investering i styrkelse af infrastrukturudvikling i Asien«, sagde Xi. »Det vil tjene til at kanalisere flere ressourcer, især private investeringer, til infrastrukturprojekter til fremme af regionale tilslutningsmuligheder og økonomisk integration. Det vil medføre et bedre investeringsmiljø og flere jobmuligheder og udløse større mellem- og langfristet udviklingspotentiale for asiatiske udviklings-medlemslande. Dette vil igen stimulere økonomisk vækst i Asien og den videre verden.«

»Efterspørgslen på infrastruktur er enorm. Institutioner for investering i infrastruktur, gamle såvel som nye, har meget at tilbyde hinanden og kan meget vel samarbejde om fælles finansiering, udveksling af viden og opbygning af kapacitet. De kan indgå i godartet konkurrence med hinanden, lære af og forstærke hinanden og sammen gå frem. Dette er en måde, hvorpå multilaterale udviklingsinstitutioner får mulighed for at bidrage mere til infrastruktur-tilslutningsmuligheder og bæredygtig, økonomisk udvikling i regionen.«

»Alt imens udviklingslande udgør grundstammen i AIIB-medlemsskabet, så tiltrækker banken også et stort antal

udviklede lande som medlemmer. En så enestående styrke gør det til en bro og et bånd for fremme af både syd-syd-samarbejde og nord-syd-samarbejde», sagde Xi. Åbningen af AIIB udstiller også løggen i de vestlige finansielle medier, der, i kølvandet på uroen på aktiemarkedene, har udspytet dommedagsscenerier om den asiatiske økonomi. Præsident Xi meddelte også, at Kina ville investere yderligere \$50 mio. i AIIB's kapital. I interviews med kinesiske medier gav de internationale delegerede til AIIB's åbningskonference, inklusive besøgende, udenlandske ministre, udtryk for stor optimisme over de fremtidige muligheder med lanceringen af denne institution. Selv Filippinerne, der er fastlåst i en bitter strid med Kina over maritime grænselinjer, har følt det nødvendigt at deltage i den udviklingspolitik, som stiftelsen af AIIB varsler om.

»Vi konfronteres med Nuets intense uopsættelighed«

»Vi står nu over for den kendsgerning, at, i morgen er i dag. Vi konfronteres med nuets intense uopsættelighed. I denne livets og historiens gåde, som udfolder sig, findes der noget, der hedder at komme for sent. Sendrægtighed er stadig tidens tyv. Livet lader os ofte stå bare, nøgne og modløse over en tabt mulighed. De menneskelige anliggendes tidevand bliver ikke ved med at være flod; der kommer også ebbe. Vel kan vi råbe desperat, at tiden skal holde pause i sin passage, men tiden er døv for hver en bøn og haster videre. Hen over de blegnede knogler og virvaret af rester af utallige civilisationer står de ynkelige ord, 'For sent'. Der er en usynlig livets bog, der skæbnesvangert optegner vor årvågenhed eller vor forsømmelse. Fingeren i bevægelse skriver, og går derefter videre.«

(Dr. Martin Luther King, 1967)

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING JANUAR: Finanskrak i Luften: Et Nyt Paradigme nu!

Det sammenbrud af det transatlantiske finansielle system, som allerede er indledt på verdens børser, er ikke en udefrakommende naturkatastrofe, men en følge af en politik dikteret fra finansverdenen, der har været fundamentalt forkert. Hvis vi erkender det, kan vi erstatte de nuværende defekte værdier med et nyt paradigme, der vil sætte os i stand til ikke blot at overvinde krisen, men også skabe den største renæssance i menneskehedens historie. De første nødtiltag er den 4-punktsplan, som Lyndon LaRouche og Schiller Instituttet har fremlagt: 1) Indførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling, der adskiller normal, samfundsgavnlig bankvirksomhed fra den finansspekulation, der i stigende grad har overtaget bankerne og finansverdenen; 2) National regulering og styring af finansverdenen inkl. udstedelse af statslige kreditter til opbygning af økonomien; 3) Iværksættelse af store infrastrukturprojekter, som f.eks. en Kattegatbro og et dansk magnettognet; og 4) Målrettet satsning på de videnskabelige felter, som f.eks. kernekraft, fusionskraft og rumforskning, der vil løfte hele samfundet op på et højere niveau. Samtidigt skal der så være en renæssance, hvor vi tager de bedste og

smukkeste af vor nations og menneskehedens åndelige frembringelser, som f.eks. klassisk musik og kunst, og lader dem være den standard, vi sætter for menneskelig interaktion og aktivitet.

Vi bringer her første tredjedel af en tale, som Schiller Instituttets danske formand Tom Gillesberg holdt den 4. januar 2016, om det bail-in, der er i vente som svar på finanssammenbruddet, og som kan høres i sin helhed på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=10983>

Download (PDF, Unknown)

Kina responderer til præsident Obamas årlige Tale til Den amerikanske Kongres – hans sidste

14. januar 2016 – Kinas officielle regeringsavis Xinhua udgav i dag en respons til præsident Obamas årlige tale til Den amerikanske Kongres, af en af sine journalister, Liu Si.

»Tirsdagens svanesang for Barack Obamas præsidentskab var ikke imponerende«, skrev han, »ud over hans højtravende retorik – 'De forenede Stater er den mest magtfulde nation på Jorden'«.

Liu Si henviste til Obamas tema om »forandring« for syv år siden, men der var ikke mange forandringer som resultat: »For det første er der de to krige i Afghanistan og Irak, som Obama lovede at afslutte, da han tiltrådte i 2009. Dernæst er der indsatsen for en fredsproces mellem Israel og Palæstina.« I

stedet ser vi »flere problemer i Mellemøsten – et samfund i forfald, endeløse konflikter, utallige flygtninge, opkomsten af Islamisk Stat og en fredsproces, der negligeres.« Han bemærker, at »militære aktioner ikke vil udrydde terrorister, med mindre Det Hvide Hus forfølger en anden orientering i sin udenrigspolitik og militærstrategi.«

Om Kina siger Liu Si, at »Obama i talen understregede, at det vil blive USA snarere end Kina, der vil fastsætte reglerne i Asien, i kontrast til Kinas idé om, at Stillehavet er stort nok til både at imødekomme Kina og USA«.

Han konkluderer: »Uanset, hvor meget Washington længes efter sine 'gode, gamle dage', må det konfrontere den kendsgerning, at verden hastigt bevæger sig mod en multi-polær verden, og den falske stolthed med 'Amerika er førende i verden' vil blot vise sig kontraproduktiv i USA's interaktioner med resten af verden.«

Obama forsøger at få Rusland og Kina til at slutte ring for en konfrontation med Nordkorea

14. januar 2016 – Præsident Obama forsøger at trække Rusland og Kina ind i en konfrontation med Nordkorea med en alvorlig straf i tilfælde af endnu en atomvåben-prøvesprængning, men det vil sandsynligvis ikke lykkes ham. Kina reagerede skarpt tidligere på ugen, da den amerikanske udenrigsminister John Kerry formanede dem om, at Kina måtte opgive sin »sædvanlige praksis« og følge Obamas fremgangsmåde med konfrontation. Det

kinesiske Udenrigsministerium sagde simpelt hen, at USA, Japan og Sydkorea måtte bære skylden for at isolere og true Nordkorea og drive dem til at søge national beskyttelse gennem atomvåben.

På fredag mødes regeringsfolk fra Sydkorea og Kina for at drøfte spørgsmålet om Nordkorea, rapporterede *Yonhap*. Men Obama er bestemt mere bekymret for, at Kina skal få Sydkorea overbevist om at finde en fornuftig fremgangsmåde, snarere end omvendt.

Præsident Obama og den russiske præsident Putin talte sammen i telefon i onsdags, men, iflg. NHK, var de »uenige i deres respons over for Pyongyang«.

Kremls hjemmeside rapporterede, at de to ledere blev enige om, at der burde komme en respons fra det internationale samfund, men Putin »udbad sig, at de relevante lande viste maksimal tilbageholdenhed og ikke burde indlede nogen handling, der kunne anstifte en militær optrapning i det nordøstlige Asien«.

Den umiddelbart forestående, alvorlige fare for folkemord

Leder fra LaRouchePAC, 15. januar 2016 – USA og verden står over for en umiddelbart forestående, alvorlig fare. Præsident Obamas Årlige tale til den amerikanske Kongres demonstrerede, at han er totalt ude af kontrol, sagde Lyndon LaRouche i dag. Talen var et komplet falsum, og enhver, der accepterer Obamas løgne, lægger USA åben for den totale ødelæggelse. På vegne af briterne er Obama rede til at sprænge USA totalt i luften.

Denne mulighed er umiddelbart forestående. Spørgsmålet om Wall Street skal i realiteten dække over den kendsgerning, at USA som helhed gøres klar til folkemord. Dette er den britiske politik for folkemord, og den nuværende Pave er blevet grundigt narret ind i denne britiske intrige, hvis formål er folkemord.

Det er ikke bare Obama, der udfører drabene; Obama er blot førerhunden. Det er briterne – Det britiske Imperium.

Og selvfølgelig er folk bange; men de er måske ikke bange nok. Men hvorum alting er, så må vi sige, hvad vi skal sige.

Dette er hemmeligheden bag den massive COP21 »klimaforandringskonference« i Paris i november-december sidste år, med dens skønsmæssigt 50.000 deltagere, der repræsenterede 196 nationer. Men det var ikke muligt at nå frem til en bindende aftale – hvad var da konferencens formål? Formålet var en massiv erklæring om en plan for dette folkemord. Det var en samling af tropperne til det planlagte »store drab«. Det var Dødedansen.

Og samme Paves encyklika fra maj 2015 med et krav om, at menneskeheden skulle ofres for »klimaet«, var nøjagtig det samme. Denne Pave er kommet ind under britisk styrelse og kontrol; han bliver brugt i en britisk operation. Han begår forbrydelser.

Verdensomspændende terrorangreb udført af ISIS, som det britisk-saudiske yngel, det er, er præcis det samme – som vi så det i Paris, i Californien og nu i Jakarta – sidstnævnte som det første ISIS-angreb i Sydøstasien. Bombeangrebet den 12. jan. i Istanbul, Tyrkiet, hvis regering, der er kontrolleret af det Muslimske Broderskab, er venligtsindet over for ISIS, var særlig skummelt. Ofrene var tyske turister, og de tyske massemedier har åbenlyst kastet tvivl over den tyrkiske regerings redegørelse for deres undersøgelse. Tysk fjernsyn siger, at der »ingen beviser« er for den tyrkiske

regerings påstand om, at de skulle have dræbt 200 ISIS-kæmpere over grænsen i Syrien som gengældelse.

Fremstødet for folkemord er rettet direkte mod det transatlantiske område. Det ledsages af den britiske trussel om at ødelægge Asien gennem krig. Det er, hvad Obama foretager sig i det vestlige Stillehavsområde; dette bliver totalt forstået af ruserne.

SPØRGSMÅL OG SVAR med formand Tom Gillesberg den 14. januar 2016

1 time 28 min.:

Eller klik [her](#)

Bail-in-folkemord for Puerto Rico; afstiv værdiløse aktiver, eller mist livreddende

tjenester

12. januar 2016 – Gribbefonde og andre skrupelløse kreditorer kræver, at de værdiløse aktiver, der udgør Puerto Ricos \$72 mia. store gæld, honoreres, og de er parat til at dræbe folk for at få »deres« penge. Det er en anden form for bail-in-tyveri, men med samme resultat: Folkemord.

Regeringens dystre likviditetskrise var tæt på at efterlade øens ambulancer, patruljevogne, brandbiler og andre offentlige køretøjer uden benzin den 11. jan., rapporterede EFE nyhedstjenesten samme dag. Krisen blev først løst, da Total Petroleum Puerto Rico Corp. nåede frem til en »mindelig overenskomst«, hvor regeringen lovede at nedbringe sin \$16 mio. store gæld til selskabet til under \$10 mio. og betale \$3 mio. den 18. jan., og dernæst \$4 mio. inden månedens udgang. I modsat fald, ingen benzin.

I mellemtiden har Puerto Rico Electric Power Authority (Prepa) meddelt, at det vil lukke for elektriciteten til tre hospitaler og klinikker i denne uge, pga. manglende betaling af regninger. El-forsyningen vil kun blive opretholdt, hvis klinikker og hospitaler hurtigt kan fremlægge en aftale om betaling.

Prepa er selv i en desperat situation med en gæld på over \$8 mia. I slutningen af december måned nåede selskabet frem til en aftale om gældsopløsning med 70 % af sine kreditorer (der anslog, at de godt kunne klare en 'barbering' på 15 %), som vil træde i kraft, hvis det lovforslag, på hvilket den er baseret, vedtages i Puerto Ricos Kongres den 22. jan. Erhvervssammenslutninger, fagforeninger og forbrugergrupper er modstandere af lovforslaget og kalder det et »dødbringende slag« mod økonomien, da det vil give Prepa myndighed til at hæve prisen og pålægge andre gebyrer, øge gældsætningen »uden kontrol eller begrænsninger«, samt underminere den uafhængige Puerto Rico Energikommission (CEPR), en tilsynsmyndighed, der

er etableret for at have total kontrol med bedømmelsen og godkendelsen af foreslåede prisstigninger, iflg. *Wall Street Journal*. Puerto Ricos aktuelle elektricitetspriser er dobbelt så høje som på det amerikanske fastland, og elektricitetsinfrastrukturen er ved at bryde sammen.

I et vidnesbyrd aflagt i dag for Underkomiteen for Energi og Mineral-råvarer i USA's Repræsentanternes Hus advarede Prepas rådgiver for omstrukturering, Lisa Donahue, om, at, med mindre aftalen om omlægningen vedtages, vil Prepa ikke være i stand til at betale \$1,13 mia., som forfalder til kreditorerne den 1. juli. Den forfaldne gæld er mere end det dobbelte af, hvad Prepa har på hånden af penge, og Donahue understregede, at selskabet umuligt kan skaffe differencen hjem gennem indtægter, rapporterede Bloomberg.

Se også: *LaRouchePAC svarer udtømmende på et spørgsmål fra Puerto Ricos guvernør om, hvad Lyndon LaRouches råd er til ham, for at hjælpe øens økonomi (dansk)*

Foto: Puerto Ricos ambulancer var tæt på at holde stille pga. manglende betaling til benzinselskabet.

Italien kræver moratorium for EU's bail-in-lovgivning

12. januar 2016 – Fremtrædende økonomer har krævet et moratorium for EU's bail-in-lovgivning i Italien. Først blev det krævet af Luigi Zingales og Luigi Guiso i finansavisen *Il Sole 24 Ore*, den 30. dec., og i dag opfordrede Paolo Savona, tidl. chef for den italienske Statens Indskudsgarantifond,

indtrængende regeringen til at fremlægge det.

Til forskel fra andre lande ejer, i Italien, »småsparere bankobligationer i stedet for bankkonti med indskud«, skrev Zingales-Guiso. Med de nye bail-in-regler vil indehavere af seniorobligationer blive involveret i en bail-in, og dette repræsenterer mere end 30 % af bankfinansiering for mange banker. Jo mindre bank, desto højere er denne kvote.

Denne situation må ændres, men det kan ikke ske natten over. »Vi må have en overgangsregel, der, til gengæld for et forbud mod salg af obligationer til bankkunder, fritager Italien i en midlertidig periode (12 – 18 mdr.). Dette bør regeringen forhandle med Bruxelles med større energi, end den lagde for dagen under de resultatløse forhandlinger under diskussionen om bail-in-reglerne.«

Savona går endnu længere i retning af faktisk at kræve en afslutning på bail-in og presser regeringen til at kræve »den samme behandling« som andre lande, der får moratorium mht. andre EU-regler.

I en artikel for formiche.it skrev Savona: »Hvorfor kræver Italien ikke et moratorium for bail-in, eftersom Europa er et 'politisk område for moratorier', der er gjort nødvendige af stive procedurer, som EU's retningslinjer har introduceret i en verden, der forudsætter fleksibilitet?«

»Selvfølgelig bliver det, som alle moratorier, midlertidigt, i det mindste til vi finder en passende løsning til at beskytte bankkunderne. Det er, hvad de nordeuropæiske lande siger om moratoriet for Schengen-aftalen om befolkningernes frie bevægelighed, og det er, hvad der praktiseres i forbindelse med overtrædelser af Finanspagten og endnu mere i forbindelse med aftalen om overdrevent overskud på betalingsbalancen.«

»I det moratorie-plagede Europa er der ingen grund til ikke at beslutte, at retningslinjerne for opløsning af kriseramte banker bør suspenderes for at standse den tillidskrise, der

har ramt bankkunder.«

Foto: Paolo Savona

Briterne genkoloniserer Filippinerne gennem deres håndlanger Obama, som forberedelse til krig mod Kina

Leder fra LaRouchePAC, 13. januar 2016 – Formanden for LaRouche-bevægelsen i Filippinerne, Butch Valdes, fordømte tirsdag den filippinske Højesterets beslutning, som erklærede præsident Aquinos forræderiske aftale med præsident Obama, der overdrager de filippinske militærbaser til amerikansk militærbesættelse, for at være en »aftale på den udøvende (eksekutive) magts niveau« snarere, end den er en traktat, og at den derfor er juridisk lovlige og forfatningsmæssig, og ikke skal underkastes en afstemning i Senatet.

Denne afgørelse skaber en forfatningsmæssig krise, eftersom det filippinske Senat i december vedtog, at aftalen helt klart var en traktat, som det defineres af Forfatningen, og således

skal godkendes af Senatet – hvilket næsten med sikkerhed ikke ville ske.

Lyndon LaRouche udtalte i dag, at denne aftale, hvis den ikke bliver stoppet, udgør en britisk genkolonisering af Filippinerne gennem deres agent Barack Obama. Hele processen blev kørt af Obama – aftalen blev underskrevet under hans besøg i Manila i april 2014 og skulle efter planen godkendes af Retten under hans besøg i november 2015, men den enorme opposition fra befolkningen og Senatet forhindrede afgørelsen. Aftalen, med navnet Enhanced Defense Cooperation Agreement, (EDCA) (Aftale om Forstærket Forsvarssamarbejde), vil give USA mulighed for at deployere sine mest avancerede styrker til vands, til lands og i luften, samt sine mest avancerede våben, ind i filippinske militærbaser, på trods af en klar, forfatningsmæssig begrænsning for alle udenlandske baser på filippinsk jord.

LaRouche tilføjede, at dette er en klar indikation på, at Obama agter at indlede Tredje Verdenskrig.

Erklæringen fra Butch Valdes lyder:

DET ENDELIGE FORRÆDERI

Af Butch Valdes

Det filippinske folk er endnu engang blevet forrådt ... ikke alene af en afsindig præsident, og heller ikke af købte parlamentsmedlemmer, men af selve den institution, hvem det først og fremmest er pålagt at opretholde Den suveræne republik Filippinernes Forfatning.

Lig tåber og Judas'er skjuler de sig bag fejlagtige, tekniske spørgsmål i aftalen EDCA, og forvrænger definitioner og støtter sig til overfladiske fortolkninger for at frembringe deres åbenlyst forræderiske afgørelse. Idet de med overlæg gør sig blinde for den sande natur af

USA's militære installationer på filippinske militærbaser – som meget vel kan være siloer med atombevæbnede mellem- og langdistanceraketter, rettet mod Kina – begår disse højesteretsdommere højforræderi imod det filippinske folk. Efter min mening har de aflagt troskabsed over for en fremmed besættelsesmagt, hvilket gør dem til moralske kujoner, der ikke har fortjent en tøddel respekt fra borgerne. Nu afdøde højesteretsdommer, Jose Abad Santos, en sand helt og patriot, vender sig i sin grav over, at disse foragtelige personer betræder de samme, respektindgydende Retfærdighedens Sale.

At sætte 100 millioner filippinske liv på spil med fuldt overlæg, i en atomkonflikt mellem to stormagter, gør dem fortjent til de værste steder i Helvede ... og måtte de leve længe nok til at opleve resultatet i form af smerte og ødelæggelse, som de har forårsaget.

Den nævnte tidligere højesteretsdommer Jose Abad Santos var højesteretsdommer i Filippinerne i 1941-42, og også stedfortrædende præsident på vegne af præsident Quezon, da denne gik i eksil i USA efter den japanske invasion efter råd fra general Douglas MacArthur. Højesteretsdommer Santos blev i landet, men nægtede at kapitulere til de japanske besættelsesstyrkers kommando. Japanerne myrdede ham i 1942.

Sammenligningen mellem den amerikanske militære besættelse af Filippinerne med den japanske besættelse er absolut korrekt, idet japanernes mål ikke var selve Filippinerne, men Kina og Asien generelt – som det også er tilfældet med Obama.

Det filippinske folk vil respondere dybt til denne nøjagtige sammenligning. Vil den amerikanske befolkning gennembryde sin degenererede tilstand og se, hvad det er, Obama foretager sig i deres navn, og fjerne ham nu, før det er for sent?

Briterne fremskynder bail-in og folkemord, mens markeder bryder sammen

Sekundær leder fra LaRouchePAC, 13. januar 2016 – »Sælg alt undtagen guldrandede obligationer«, skrev kreditchef for Dronningens egen Royal Bank of Scotland (RBS) i en nylig besked til klienter, iflg. en artikel den 11. januar af Ambrose Evans-Pritchard, der blev udgivet i London *Telegraph*. RBS's Andrew Roberts forudsagde, alt imens han dumt kaldte Kina for »epicentret« for det, der rent faktisk er en nedsmeltning af hele det transatlantiske finanssystem, et styrtdyk på aktiemarkederne i USA og Det forenede Kongerige (U.K.) på op til 20 %, en oliepris, der kunne falde til så lidt som \$16 tønden (et fald på 50 % fra tirsdagens Brent råoliepris på lidt under \$32), og at en Federal Reserve og Bank of England i panik måtte skifte banehalvdel og på kort sigt igen starte op med kvantitativ lempelse ('pengetrykning').

Det igangværende blodbad inden for råvarer, og især olie, ligger hver eneste spekulativ bankier på denne planet på sinde. Morgan Stanley advarer om en pris på \$20 tønden; Goldman Sachs siger, at olieoplagringstanke snart kunne nå en grænse, der ville »fremtvinge et omgående stop for nogen produktion«; og et undersøgelsesnotat fra Barclays advarer, at »den seneste tids fald i priser på betydningsfulde råvarer nu er større end under nogen krise i de seneste 30 år, og spekulativ positionering meget mere negativ end den var selv på højden af finanskrisen«. *Bloomberg* elektroniske tjeneste karakteriserede mandagens oliehandel som simpelthen »vanvid«, og *Wall Street Journal* advarede om, at amerikanske olie- og

gasproducenter i øjeblikket taber \$2 mia. om ugen, og at, med det aktuelle prisniveau – for ikke at tale om de yderligere dråber, der kommer – vil hele en tredjedel af sådanne olie- og gasselskaber gå bankerot i løbet af i år.

Men nedsmeltningen opstod ikke olie- og råvaremarkedet, og den slutter bestemt heller ikke dér. Det britiske boligmarked står også for at kollapse, som det bemærkes i *Telegraph* i en artikel den 10. jan. med overskriften, »**Huspriser i Storbritannien vil gå i bund med opløsningen af de globale priser på værdipapirer**«.

De skriver, at den globale nedsmeltning af priser på værdipapirer allerede har ramt råvarer og aktier, og snart vil ramme boligsektoren, som de beskriver som »en tikkende bombe«. Et stort problem i den britiske boligboble er det, de kalder »køb til udlejning«, dvs. folk, der har købt boligheder, ikke for at bo i dem, men for at leje dem ud til andre, mens de spekulerer i, hvad de håber, vil være en endeløs værdipapirsboble – meget lig »svirp-fænomenet« (dvs. køb og hurtigt videresalg af boliger for en hurtig fortjeneste) og subprime-huslånene i USA i midten af 2000'erne. En undersøgelse af udlejere antydede, at 200.000 har planer om at forlade sektoren. »Den hastige vækst af køb-til-udlejning i løbet af det seneste årti ser ud til at være klar til at blive banket ind i en tilbagegang.« Dette vil krydse ind i en relateret boble: »Husstande i Storbritannien er simpelthen ved at drukne i gæld for omkring 40 mia. pund, iflg. de seneste tal fra Kontoret for Budgetansvarlighed.«

Og så er der den stigende panikflugt af kapital, i takt med, at bail-in-ekspropriationer sætter ind – både fra carry trade[1] destinationer såsom Brasilien tilbage til USA og Europa, og inden for Europa fra klassen af de sydlige lande, Italien, Spanien, Portugal osv., ind i tyske og hollandske banker. Men disse banker udlåner ikke disse forøgede midler, hverken til forbrugere eller foretagender, og ikke engang til andre banker på interbank-markedet med dag-til-dag handel. I

stedet parkerer de midlerne i ECB, hvor de indtjener en *negativ* rentesats.

Briternes politiske respons til den igangværende nedsmeltning er, forudsigeligt nok, at dræbe folk med bail-in-udplyndring, som vi har dokumenteret det her på hjemmesiden.

[1] En strategi, hvor en investor låner penge til en lav rente for at investere i værdipapirer, der kan forventes at give et højere afkast. (-red.)

Uro omkring bail-in breder sig i en grad, hvor Frankfurtaavis nedtoner spørgsmålet

12. januar 2016 – Økonomisektionen i Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ) bringer i dag en propaganda-artikel for bail-in, tilsyneladende som reaktion på bankkontohaveres (og læseres) bekymring, efter at have modtaget breve fra deres banker, der gav meddelelse om, at bail-in-reglerne træder i kraft den 1. januar i år. Der er ingen grund til bekymring, i hvert fald ikke i Tyskland, der ikke er som Cypern, hævder FAZ. Alle bankindsud under 100.000 euro i Tyskland er beskyttede, og nødindgreb for at redde, f.eks. sparekasser er kun »hypotetiske«, og skulle der engang ske noget, så er der stadig skatteborgernes intervention – dvs., gennem statslige bankredningspakker, bail-out.

**Vær med i diskussionen med
Tom Gillesberg,
Tors. 14. jan. kl. 19: Gratis
konferencelinje:
78 77 21 83, kode 143472#**

OBS!

Mødet foregår kun via telefon!

**Putin i interview: Rusland er
villig til at samarbejde, men
andre vil ikke**

12. januar 2016 – Da Putin i anden halvdel af *Bildzeitungs* interview blev spurgt om Ruslands hensigt om at vende tilbage til G8, svarede den russiske præsident: »Jeg mener, at Rusland aldrig fuldt ud blev medlem af G8, eftersom der altid var separate forhandlinger mellem udenrigsministre fra de andre syv lande. Jeg vil ikke sige, at denne mekanisme er unyttig. Møder, diskussioner og søgen efter løsninger i fællesskab er

altid gavnligt. Jeg mener, at Ruslands tilstedeværelse var nyttig, da vi leverede et alternativt synspunkt omkring nogle spørgsmål under diskussion. Vi undersøger nogenlunde de samme spørgsmål med G20, APEC i Østen og inden for BRIKS. Vi var parate til at være vært for G8-topmødet i 2014. Det var ikke os, der gik et andet sted hen; det var andre lande, der ikke kom til Rusland.«

Det samme kan siges om NATO-Rusland-Rådet – en institution, som den italienske leder Silvio Berlusconi faktisk tog initiativ til (i 2005), forklarede Putin.

Med hensyn til skænderiet med Tyrkiet sagde Putin, at problemerne, der er fremkommet, ikke har noget med Tyrkiets medlemskab af NATO at gøre. I stedet for at forsøge at give os en forklaring på den krigsforbrydelse, de begik – dvs. nedskydningen af det russiske kampfly, der var ude efter terrorister – så skyndte den tyrkiske regering sig af sted til NATO for at søge beskyttelse, hvilket ser noget besynderligt ud og, efter min mening, ydmygende for Tyrkiet.«

Det spørgsmål, der rejser sig, tilføjer Putin, er, om dette betyder, »at Tyskland, som et NATO-medlem, må hjælpe Tyrkiet med at udvides ind i nabolands territorier?« Putin håber, siger han, »at sådanne hændelser ikke vil forårsage fjendtligheder i stor skala. Vi indser naturligvis alle sammen, at, hvis Rusland først kom under trussel, så ville hun forsvare sine sikkerhedsinteresser gennem alle til rådighed stående midler, ifald sådanne trusler mod Rusland forekom.«

Forespurgt om beskyldningerne om, at Rusland bombede de forkerte mål i Syrien, svarer Putin: »De fortæller løgne. Hør engang, de videoer, der understøtter denne version, dukkede op, endnu inden vore piloter begyndte at gennemføre luftangreb mod terrorister. Denne kendsgerning kan underbygges. Men det foretrækker de, der kritiserer os, at ignorere. Amerikanske piloter ramte Læger uden Grænser-hospitalet i Kunduz, Afghanistan, ved en fejltagelse, er jeg sikker på. Der var

dødsfald og tab blandt både civile og læger. De vestlige medier har forsøgt at dysse dette ned, droppe spørgsmålet, og de har en meget kort hukommelse, når det kommer til sådanne ting. De nævnte det et par gange, og lagde det så på is. Og de par omtaler skyldtes kun udenlandske borgere fra Læger uden Grænser, der var til stede der. Hvem husker nu de udslettede bryllupsselskaber? Over 100 mennesker blev dræbt i et enkelt angreb.«

Med hensyn til Syriens præsident Bashar al-Assad siger Putin, at han mener, »at præsident al-Assad har begået mange fejltagelser i løbet af konflikten i Syrien. Men erkender vi imidlertid ikke alle fuldt ud, at denne konflikt aldrig ville have eskaleret i en sådan grad, hvis den ikke havde fået støtte fra udlandet gennem forsyning af penge, våben og kæmpere? Det tragiske er, at det er civile, der lider i sådanne konflikter. Men hvem er ansvarlig for det? Er det regeringen, der søger at sikre sin suverænitet og bekæmper disse forfatningsstridige handlinger, eller er det dem, der er hjernen bag anti-regerings-opstanden?«

»Med hensyn til Deres spørgsmål angående, om al-Assad er en allieret eller ej, og om vore mål i Syrien«, fortsætter Putin, »så kan jeg nøjagtigt fortælle jer, hvad vi ønsker, skal ske: vi ønsker ikke, at det libyske eller irakiske scenario skal gentage sig i Syrien. Jeg må give den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi den kredit, han tilkommer, for, havde han ikke påtaget sig ansvaret, demonstreret fatning og bragt landet under kontrol, så var vi måske blevet vidne til det libyske scenario i Egypten. Efter min mening bør man ikke spare nogen indsats for at styrke legitime regeringer i regionens lande. Dette gælder også for Syrien. Fremvoksende statslige institutioner i Irak og Libyen må genoplives og styrkes. Situationen i Somalia og andre lande må stabiliseres. Statens myndighed i Afghanistan må styrkes. Det betyder imidlertid ikke, at alt bør forblive, som det er. Denne nye stabilitet ville i realiteten understøtte politiske reformer.«

Med hensyn til Syrien, så, tilføjer Putin, er det politiske mål at få en forfatningsreform, og snarlige valg til præsidentskabet og parlamentet bør afholdes baseret på den nye forfatning, og det syriske folk må selv afgøre, hvem, der skal regere deres land, og hvordan.

»Dette er den eneste måde, hvorpå stabilitet og tryghed kan opnås, for at skabe betingelserne for økonomisk vækst og rigdom, så folk kan leve i deres egne hjem, i deres eget hjemland, snarere end at flygte til Europa.« Forespurgt, om Rusland ville give Assad asyl, svarer Putin: »Jeg mener, at det er for tidligt at diskutere dette. Vi gav hr. Snowden asyl, hvilket var langt vanskeligere end at gøre det samme for hr. al-Assad.«

Præsident Putin imødegik også den vestlige påstand om, at Rusland kun støtter Assad-regimet og bekræftede, at Rusland vil støtte anti-Assad-oprørere, så længe, de bekæmper Islamisk Stat. Putin sagde, »Vi støtter både Assads hær og den bevæbnede opposition. Nogle af dem har offentligt erklæret dette, andre foretrækker at forblive tavse, men arbejdet pågår. Dette er hundreder, tusinder af bevæbnede mennesker, der bekæmper Islamisk Stat. [IS, tidligere ISIS/ISIL]. Vi koordinerer vore fælles operationer med dem og støtter deres offensive aktioner gennem luftangreb i de forskellige sektioner af frontlinjen«, sagde Putin.

Med hensyn til konflikten mellem saudierne og iranerne sagde Putin, at begge sider har skylden, men begge sider bør være klar over, at det »hæmmer indsatsen for at afgøre den syriske krise og kampen mod terrorisme, så vel som også processen med at standse indstrømningen af flygtninge til Europa, så meget er sikkert«. Rusland, der har gode relationer til begge sider, ville hjælpe med en nedtrapning, hvis de blev bedt om det.

Se første del af interviewet:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=11158>

EU ønsker at installere neoliberal fascistisk regering i Grækenland

12. januar 2016 – Det europæiske oligarki er stadig ikke tilfreds med den græske koalitionsregering med Syriza-partiet og de Uafhængige Grækere, selv om denne har kapituleret til alle krav. Det ser ud til, at oligarkiet ønsker at få partiet Nyt Demokrati, der var oligarkiets bedste »partner«, tilbage til magten, men med en regering, der er endnu mere liberal og fascistisk end den foregående, der blev ledet af Antonis Samaras.

Weekendens valg af Kyriakos Mitsotakis som leder for Nyt Demokrati blæses op som de neoliberales og pro-europæeres nye, store håb. Selv om han portrætteres som et nyt ansigt og en »reformator« af indgroede interesser, er Mitsotakis en ætling af en af de ældste, politiske dynastier i Grækenland. Hans far, Constantine, var en tidligere premierminister, og hans søster, Dora Bakoyannis, der er medlem af Nyt Demokrati, er en tidligere udenrigsminister og leder af partiets højrefløj. Mitsotakis selv er en Harvard-uddannet, tidligere bankier.

Han skylder sin valgsejr til den hårde kerne i partiets højrefløj. De to andre kandidater, der kom ind som nummer tre og fire, hhv. – Apostolos Tzitzikostas og Adonis Georgiadis – gav ham deres støtte. Hans ligeledes store sejr i Messina, en bastion for tidligere premierminister Antonis Samaras, antyder, at sidstnævnte også pegede på ham.

Samaras er sandsynligvis arkitekten bag Nyt Demokratis plan, fordi han bejlede til fascisterne, inklusive den ovennævnte Georgiadis, en hardcore ideologisk fascist og tidligere sundhedsminister, hvis nedskæring var, og er, ansvarlige for tusinder af dødsfald. En anden tilhænger af Mitsotakis, Makis Voridis, tidligere formand for parlamentet, da ND var i regering, er også fascist. Der findes et berømt billede af ham fra 1980'erne, hvor han bærer en økse på vej til at angribe en demonstration fra venstrefløjen.

Opdatering over situationen i Asien:

USA rasler med atomsablen over for Nordkorea, o.a.

USA rasler med atomsablen over for Nordkorea

10. januar 2016 – Et amerikansk B-52 bombefly fløj i søndags ved middagstid over Sydkorea, eskorteret af to sydkoreanske F-15 og et par amerikanske F-16. Skønt den vestlige presse rapporterer, at flyene "kan medbringe" atomvåben, siges det i dækningen fra *Korea Herald*, at flyet rent faktisk var armeret med atommissiler og "bunker buster" bomber, der er i stand til at bombe Nordkoreas undergrundsfaciliteter.

Under alle omstændigheder erklærede USA, at togtet var en "demonstration af beslutsomhed." Mens der ikke er rapporteret om respons fra Pyongyangs side, vil de alligevel med sikkerhed

tage til efterretning, at B-52 er i stand til at medbringe atomvåben og læse det som en trussel. Enhver antydning af amerikansk atommagt vækker raseri i Pyongyang, der forbinder sin egen stræben efter atomvåben med det, som det opfatter som tidligere amerikanske manøvrer, støttet af atomvåben, for at vælte landets regering, med jævnlige henvisninger til amerikanske bombeflys masseødelæggelse af landet under Koreakrigen.

Den sydkoreanske forsvarsminister Han Min-koo har i mellemtiden instrueret militærets missilkommando om "hurtigt og præcist" at gøre gengæld, hvis Nordkorea foretager nogen som helst provokationer i kølvandet på den seneste atombombeprøvesprængning, sagde Ministeriet for Nationalt Forsvar søndag.

Selv betegnede Kim Jong-un atombombeprøvesprængningen som en "defensiv" foranstaltning. "Det er en suveræn stats legitime ret, som ingen kan gendrive", sagde han. "Vores brintbombeprøvesprængning, som vi foretog ved årets begyndelse, hvor Koreas Arbejderpartis 7. kongres afholdes, er en forholdsregel til selvforsvar, der udelukkende skal forsvare landets uafhængighed og folkets ret til at overleve truslen om en atomkrig med USA og imperialister, og sikre fred på den Koreanske Halvø, samt sikre regional sikkerhed."

En unavngiven topembedsmand i det nordkoreanske kommunistparti advarede om, at Sydkoreas genoptagelse af propagandaudsendelser (der, ud over propaganda mod Nordkorea, også inkluderer en dosis af såkaldt K-popmusik), tillige med forhandlinger mellem Washington og Seoul om muligheden for at udstationere atombevæbnede bombefly i Sydkorea, har drevet den Koreanske Halvø til randen af krig. Skønt den slags udtalelser fra Nordkorea tilsyneladende ikke er usædvanlige, gør den øjeblikkelige globale situation dem mere realistiske end normalt.

Korea Times afspejler Obamas forsøg på at starte en fuldt optrappet krig over Nordkorea

10. januar 2016 – Den engelsksprogede avis *Korea Times* rapporterer i dag, idet den hævder at citere kilder i regeringen i Seoul, at "Sydkorea og USA søger at afskære pengestrømmen til den nordkoreanske leder Kim Jong-un, og som bruges til at afstive hans regime". Avisen rapporterer, at "Seoul overvejer at tilslutte sig Washingtons indsats for at indefryse Kims udenlandske finansielle aktiver og opgradere de økonomiske sanktioner imod Pyongyang ... De allierede lægger også pres på Kina for at forbyde landets olieeksport til Nordkorea, der er stærkt afhængig af brændstof fra Kina ..., for derved effektivt at forvolde Nordkorea smerte.

Avisen bemærker, at Obama også overvejer at pålægge en sekundær boykot, som USA en gang før har gjort, ved at sanktionere enhver bank, der gør forretninger med Pyongyang.

En velinformeret kilde i Sydkorea sagde til *EIR*, at mange i Sydkorea bemærker, at Nordkorea ikke lytter til Rusland eller Kina, men, at dømme efter Washingtons respons, er det sandsynligt, at anglo-amerikanerne i hemmelighed opmuntrer Nordkorea til at fortsætte med atom- og missilprøvesprængningerne, således, at Sydkorea vil blive tvunget til at droppe sin modstand mod, at der deployeres THAAD-missiler og andre amerikanske strategiske styrker i Sydkorea. Den sydkoreanske regering har kraftigt modsat sig disse deployeringer som værende rettet mod Kina, og ikke mod Nordkorea, og det ønsker ikke at have noget med Obamas krigsplaner mod Kina at gøre.

Den japanske højrefløj er ligeså forrykt

som de amerikanske neokonservative

10. januar 2016 – Kinas politik for 'Ét bælte, én vej' kan synes at være rettet mod menneskehedens fælles interesser, men, rapporterer den ekstremt konservative *Yomiuri Shimbun* i en lederartikel i lørdags, i realiteten tilsigter den økonomisk og militær dominans over Eurasien, og må stoppes. Initiativet med 'Bæltet og vejen', skriver avisen, "tilsigter at udvide Beijings økonomiske indflydelse i forbindelse med den kinesisk ledede Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank" (AIIB), med planer om at opbygge en "enorm økonomisk blok". Hvad der er mere ildevarslende, så er det "et andet aspekt af en militærstrategi, der tilsigter at bygge et netværk, som perler på snor, af forsvarsværker for den kinesiske flåde, når denne opererer på de åbne have".

Lederartiklens overskrift er "Kinas iøjnefaldende opbygning af atomvåbenenheder udgør en udfordring for USA", selv om der ikke står noget i artiklen om Kinas atomvåbenkapacitet. Dundertalen blev genoptrykt i *New Haven Register* (Connecticut).

I øvrigt gentager artiklen det vestlige hysteri om Kinas konstruktion af kunstige øer i det Sydkinesiske Hav og beskylder Kina for "at forsøge at gøre sin kontrol over det Sydkinesiske Hav til et *fait accompli*, alt imens det dækker over sin sande plan for at gøre de kunstige øer til militære forsvarsværker", en "trodsig holdning, der ikke kan tolereres". Artiklen opfordrer USA til at indgå i et partnerskab med Japan, Indien, Australien og sydøstasiatiske nationer, for at "håndtere situationen" med "regeringen Xis forsøg på at gøre Kina til en sømagt".

Lyndon LaRouche bemærkede, at det moderne Japan altid har haft en gruppering, som briterne bejlede til, og som ønsker at holde alle ude af "deres territorium", inklusive især kineserne, i modsætning til den gruppering, der skriver sig tilbage til Meiji-restaurationen og det Amerikanske Systems

daværende indflydelse, der er fortalere for opbygning af nationer, hjemme og i udlandet.

USA's styrker i Sydkorea i alarmeredskab; Kongressen angriber Kina

11. januar 2016 – Curtis Scaparrotti, kommandør for de kombinerede sydkoreanske/amerikanske styrker i Sydkorea, beordrede USA's styrker i »højeste alarmeredskab« under det fælles inspektionsbesøg på Osan Flyvebasen nær Seoul, der opereres i fællesskab af USA og Sydkorea, sammen med general Lee Sun-Jun, formand for Sydkoreas generalstabschefer.

Ifølge det Koreanske Forsvarsministerium diskuterer man at sende flere amerikanske, strategiske styrker ind i Sydkorea, inklusive B-2 bombefly, atombevæbnede ubåde og F-22 stealth kampfly. I går fløj USA et B-52 bombefly over Sydkorea, eskorteret af amerikanske og sydkoreanske kampfly.

Sydkorea taler også gennem højtalere ind i Nordkorea og begrænser adgangen til Kaesong-industrikomplekset i landets nordlige del, hvor sydkoreanske selskaber producerer med billig, nordkoreansk arbejdskraft.

I Washington har Repræsentanternes Hus trukket et lovforslag om flere sanktioner frem, der blev vedtaget i Komite for et år siden, men aldrig bragt til afstemning i salen, og Huset forventes at vedtage forslaget i aften, den 11. jan. Loven til Gennemførelse af Sanktioner mod Nordkorea er i realiteten rettet imod Kina og foreslår at nægte Nordkorea adgang til hård valuta ved at indføre tvungen »blokerende sanktioner« imod ethvert land, forretningsforetagende eller enhver person, der gør forretninger med Nordkorea, »bidrager materielt til Nordkoreas udvikling af atommissiler og ballistiske missiler, eksporterer luksusvarer ind i Nordkorea eller er involveret med Pyongyang i pengevidvaskning, fremstilling af smuglervarer eller narkotikahandel«, ifølge lovforslaget. Kina

er selvfølgelig den primære eksportør til Nordkorea, og Obama og ligesindede kongresmedlemmer kan identificere næsten enhver eksport som hørende ind under denne kategori.

Kina er meget stærkt imod Nordkoreas atomvåbenprogram, men afviser også kraftigt ideen om, at sanktioner skulle hjælpe, og kræver, at USA ophører med sine trusler mod og sin dæmonisering af Nordkorea. Kina anbefaler USA at acceptere Pyongyangs tilbud om forhandlinger uden forhåndsbetingelser, og som tilsigter en fredsaftale sammen med en afslutning af atomvåbenprogrammet.

Foto: Der er i øjeblikket henved 28.500 amerikanske tropper i den sydlige halvdel af den Koreanske Halvø. I mandags blev hele styrken sat i absolut højeste alarmberedskab.

Helga Zepp-LaRouche kræver Nyt Paradigme på forum for forsvarsministre i USA

11. januar 2016 – På et forum, der fejrede 50-året for stiftelsen af Nationalkomiteen for Amerikansk-kinesiske Relationer, hvor 4 tidligere amerikanske forsvarsministre

fremlagde et »tilbageblik« på USA-Kina-forholdet under deres embedsperiode, indgav Helga Zepp-LaRouche en dosis virkelighed i det, der var ved at blive en lovlig behagelig udveksling af synspunkter mellem kolleger i lighed med, hvad der måtte have fundet sted på dækket af Titanic, før skibet ramte isbjerget. Forsvarsministrene var Harold Brown, William Cohen, Chuck Hagel og (over video) William Perry. Alt imens spørgsmålet om atomvåben ikke var blevet bragt på bane, især af Perry, der tidligere har givet udtryk for stor bekymring over faren for atomvåbenspredning og faren for en atomar konflikt med Rusland, så manglede den fornemmelse for en nødsituation, der svarer til den virkelighed, vi i dag står overfor.

Alt imens mødelederen, formand for NCUSCR Steve Orlins, gjorde, hvad han kunne, for at finde en anden person end Helga til at stille det første spørgsmål, så lykkedes det hende at få taletid. Helga præsenterede sig som præsident for Schiller Instituttet.

»Der er mange militære eksperter på internationalt plan, der siger, at vi er nærmere en atomkrig, end vi var på højden af den Kolde Krig, af forskellige årsager«, sagde hun. »Hvis dette skulle indtræffe, ved et uheld eller på anden vis, så ville det føre til menneskehedens udslettelse. Der er mange andre destabiliserende faktorer. En af disse faktorer er, at Verdensbanken netop har sagt, at vi står foran den perfekte, politiske storm på grund af det nye finanskrak. EU står for at eksplodere over flygtningekrisen.« Vi har ISIS.

Her afbrød en temmelig utålmodig Orlins Helga, »Hvad er Deres spørgsmål?«, spurgte han.

Helga svarede: »Mit spørgsmål lyder, hvorfor kan vi ikke skabe et nyt paradigme, hvor vi besvarer præsident Xi Jinpings tilbud, som han gav til præsident Obama under APEC-mødet i 2014, og som gik ud på, at USA burde samarbejde om den Nye Silkevej i en win-win-strategi? I sin nytårstale gentog han, at vi må bygge et samfund for menneskehedens fælles

bestemmelse. Hvorfor kan vi ikke bygge en international sikkerhedsarkitektur, der er baseret på fælles, økonomisk samarbejde?»

Den første til at svare var Harold Brown, der var forsvarsminister under Jimmy Carter.

»Det tror jeg, vi har gjort«, sagde han. »Jeg tror, tingene ville se meget værre ud, hvis vi ikke havde økonomisk samarbejde, men at sige, at man går ind for fred og samarbejde, er blot det allerførste skridt. Mekanikken i detaljerne betyder alt.«

Dernæst ønskede Bill Cohen at svare. Cohen sagde, at han ønskede, at Perry skulle tale om dette spørgsmål, men at han ville kommentere det på egne vegne. »Jeg mener, at vi er blevet for slappe i vores bekymring for atomvåben«, sagde han. »Jeg går tilbage til Churchill, der sagde, at, en dag ville vi vende tilbage til Stenalderen på videnskabens lysende vinger. Jeg tror, at det, vi ser med spredningen af atomvåben – Pakistan bygger flere og flere, Nordkorea bygger flere, Iran kunne meget vel bygge flere i en ikke så fjern fremtid. Så jeg mener, at denne eksistentielle trussel, såvel som også klimaforandringen, må få os til virkeligt at tænke eller gentænke, hvordan vi skal overleve på denne planet. For jeg mener, at truslen om spredning af atomvåben er langt større i dag, fordi flere og flere personer og radikale grupper forsøger at få fingre i dem. Det ville jeg sætte i sammenhæng med en generel arkitektur, som vi må bekymre os om, måske mere end tidligere, for vi havde rationelle regeringer, der håndterede dette spørgsmål, der er ved at komme dertil, hvor der er tale om at balancere på kanten af sikkerhed og mulig udslettelse.«

Dernæst fokuserede Orins på spørgsmålet om terrorisme og ignorerede Cohens forslag om, at Perry skulle kommentere spørgsmålet (se supplerende rapport).

Mødet blev transmitteret live på C-Span, se <http://www.c-span.org/video/?402996-1%2Fformer-defense-secretaries-uschina-relations&start=4626>

Titelbillede: Helga Zepp-LaRouche præsenterer det Nye Paradigme med USA's samarbejde om den Ny Silkevej, i National Press Club, Washington, D.C., den 27. oktober 2015.

Supplerende dokumentation:

11. januar 2016 – Alt imens tidligere forsvarsminister William Perry ikke var helt så ligefrem, som han tidligere har været i spørgsmålet om faren for atomkrig (se 30. dec., '**Stands dette forbandede atomvåbenkapløb!**') under NCUSCR's forum med deltagelse af tidligere forsvarsministre, og ikke fik lejlighed til, eller selv tog muligheden for at svare på Zepp-LaRouches afgørende spørgsmål, så indikerede han klart, at atomtruslen var nummer ét på hans dagsorden. Da mødelederen gennemgik en indkøbsliste over spørgsmål, som han anså for vigtige, spurgte han alle forsvarsministrene, om klimaforandring var en strategisk trussel!

»Ih, ja«, svarede på rad og række forsvarsministrene Brown, Cohen og Hagel. Perry understregede og brød således den »politiske korrekthed«, at han var langt mindre bekymret for noget, der muligvis ville blive et stort problem i 2030, end han var over atomtruslen, der er et spørgsmål om den yderste hastesag. Med hensyn til mulige »brændpunkter«, eller steder, hvor en opblussen af krig kunne finde sted, påpegede Perry specifikt det Sydkinesiske Hav som en mulig udløser af en konflikt.

»Kinesernes syn på det Sydkinesiske Hav er meget anderledes end vores«, sagde han og bemærkede, at de anser det for at være en del af deres territorium, hvorimod USA anser det for at være en del af de åbne (frie) have. »Dette sætter scenen for betydelige uoverensstemmelser, der kunne føre til

konflikt.«

Ny regering i Warszawa lancerer kampagne, der angriber Tyskland

11. januar 2016 – Den nye, polske regerings udenrigsminister kaldte her til morgen den tyske ambassadør til møde for at modtage en formel protest over førende, tyske politikeres angivelige anti-polske kampagne. Dette henviser til kritik fra EU-kommissær Günter Oettinger og EU-parlamentets præsident Martin Schulz af de skridt, som den nye polske regering har taget for at underkaste medierne skarp kontrol. Begge de ovennævnte personer har udtalt deres kritik i deres kapacitet af EU-embedsmænd.

De polske medier, der nu er underlagt bestemt regeringskontrol, har i den forløbne uge lanceret en kampagne imod Tyskland, pga. angivelige anti-polske følelser, der skulle være oppisket af Tyskland. NB: Alt dette finder sted i kølvandet på nylige forhandlinger mellem London og Warszawa, der, iflg. rygterne, involverer en aftale, som er under udarbejdelse, imod Tysklands pro-EU/pro-euro-politik – Polen støtter en britisk Brexit til gengæld for britisk støtte til etablering af baser til en stående NATO-tilstedeværelse på polsk territorium. Alt imens Tysklands EU-politik med rette fortjener modstand, så er Tyskland med rette modstander af NATO's udvidelse ind i Polen.

Warszawa skal tilfældigvis være vært for det næste store NATO-

topmøde, som vil finde sted om et par måneder.

Foto: »Vi har holdt et møde og talt om, hvordan vi skal løse kommunikationsproblemer mellem Polen og Tyskland«, sagde den polske udenrigsminister Witold Waszczykowski (t.v.) efter mandagens møde med den tyske ambassadør til Polen, Rolf Nickel. (t.h.)